

101576

P. M.

om

Forsvaret av Finnmark.

Under forhandlingene om fiendtlighetenes opphør ble det bestemt at 2 norske bataljoner og et motorisert batteri som stod i Øst-Finnmark, fortsatt skulle bli stående som grensepolititropper under kommando av fylkesmann Gabrielsen, - inntil de kunne bli avløst av tyske tropper.

Det var de norske myndigheter som presset på for å påskynde denne avløsning, fordi tilstanden i vedkommende norske avdelinger under inntrykket av den utrygge situasjon var temmelig deprimert.

De tyske myndigheter var til å begynne med ikke særlig interessert i å overta dette område, og ca. den 20. juni (antakelig 24. eller 25.) ble stabssjefen ved 6. Divisjon, major Lindbäck-Larsen, kalt til "FOK" (Forsvarets Overkommando) i Överbygd, hvor general Ruge meddelte at det nå var endelig bestemt at grensetvaktene i Finnmark skulle være norsk - dog således at de avdelinger som stod der skulle kunne avløses av andre norske tropper.

Majoren fikk i denne forbindelse direktiver for hvordan denne styrke organisasjonsmessig skulle kunne utnyttes som en skole for hæren, og styrken videre søkes utbygget med nye tjenestegrenser m. v. (bilag 1).

Samtidig ga generalen direktiver for utdannelsen i skrivelse til fylkesmann Gabrielsen den 24.6.1940, (bilag 2).

Det ble truffet forberedelse til oppsetning av nye avdelinger for avløsning i Øst-Finnmark, men alt få dager senere - ca. 28. juni - ble det bestemt at de norske tropper skulle avløses av tyske.

I forbindelse med avviklingsarbeidene etter krigen utarbeidet i begynnelsen av august stabssjefen et konsept til en skrivelse fra 6. Divisjon til Administrasjonsrådet, hvor det ble påpekt at en ny mobilisering av 6. Divisjon ville bli en meget langsiktig affære og det ikke ble gitt

tillatelse til å ta opp visse mobiliseringsforberedelser blant stabens oppgaver. Dette ville bety at hvis tyskerne skulle ville trekke seg ut av Norge, ville vi bli nødt til å be ~~kom~~ bli stående i Finnmark for ikke å legge landet åpent for Russland.

Før skrivelsen kunne sendes til underskrift til Divisjonskommandøren, oberst Faye, som oppholdt seg i Oslo, kom det telegrafisk meddelelse om Administrasjonsrådets bestemmelse av 9.8.1940 om fullstendig oppløsning av den norske forsvarsmakt. Saken hadde derved forandret karakter. Men realiteten var den samme. Og major Lindbäck-Larsen sendte skrivelsen i eget navn til Administrasjonsrådet den 16. august 1940 (bilag 3):

I løpet av august kom det rykter som tydet på en tilspissing av forholdene ved Russlands nordøstre grense. De militære forberedelser var av en slik natur av fylkesmann Gabrielsen fant det riktig å gjøre Administrasjonsrådet oppmerksom på saken og fløy sammen med major Lindbäck-Larsen til Oslo.

Administrasjonsrådet bestemte etter forhandlinger 20.-22.8.1940 at det skulle gjøres et forsøk på å få anledning til å opprettholde et visst mobiliseringsberedskap for 6. Divisjon, om mulig også få overta grensevakten i Øst-Finnmark etter samme prinsipp som i juni. Videre ble det bestemt at det skulle søkes opprettet et norsk tråleroppsyn. Men det ble bestemt av denne sak skulle tas opp av Nord-Norges administrasjon overfor de lokale tyske myndigheter.

Major Lindbäck-Larsen utarbeidet et P. M. om de retningelinjer som tenktes fulgt i arbeidet. Eksemplarer av dette P. M. ble levert til Herrens sivile administrasjon og til Justisdepartementet. Et eksemplar følger (bilag 4).

Endelig utarbeidet majoren et P. M. til bruk ved innledning av forhandlingene med de tyske myndigheter. Dette P. M. ble forelagt fylkesmann Gabrielsen, som ikke hadde noe å bemerke. (bilag 5).

Oakring 20.9.1940 ansøket majoren den tyske Wehrmachtbefehlshaber i Tromsø om å formidle en sammenkomst med general Dietl. Det trakk imidlertid ut med sammenkomsten, idet det stadig ble stillet i utsikt at generalen skulle komme til Tromsø. I ventetiden ble Administrasjonsrådet erstattet med det nåværende riksstyret.

Etter noen overveielser ble det bestemt at dette ikke idet saken har et forandret karakter, skulle medføre noen endring i det tilte oppdrag, / ~~Saken ble~~ at henvendelsen til general Dietl under de nye forhold bare

kunne ha karakteren av en sondering.

Den 21.10.1940 hadde major Lindbäck-Larsen en konferanse i Kåfjord i Alta med general Dietl.

Generalen anså seg ikke berettiget til å dröfte et spørsmål av den art det her dreiet seg om, da det var av overveiende politisk natur.

Tromsö, den 24. oktober 1940.